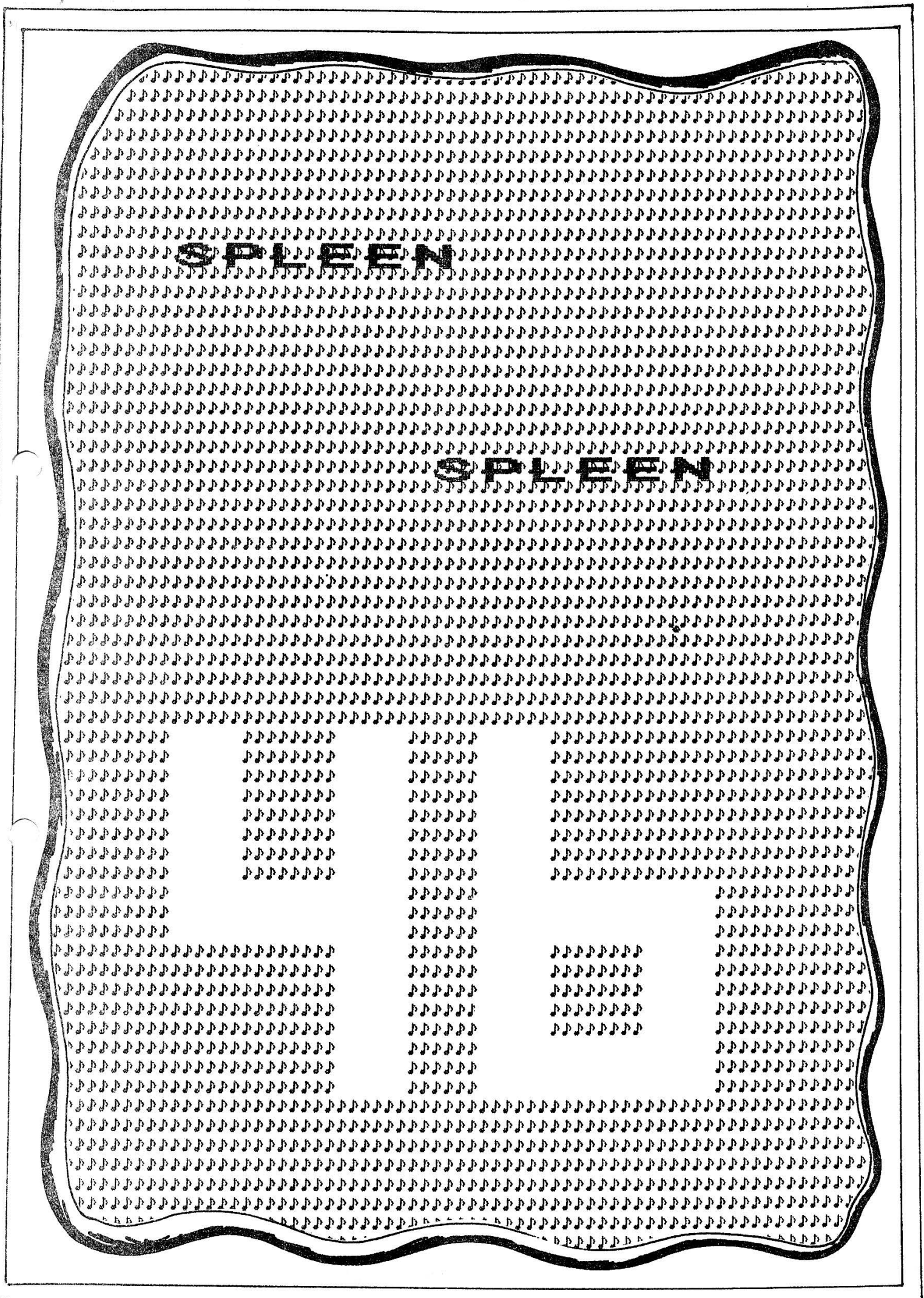
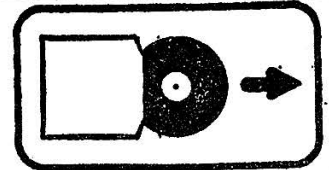

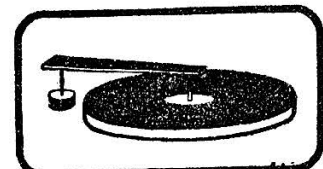
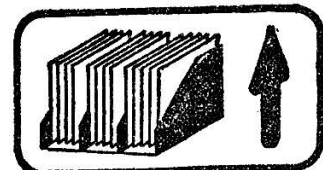
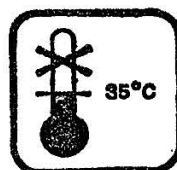
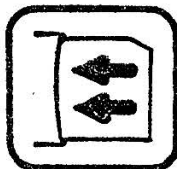
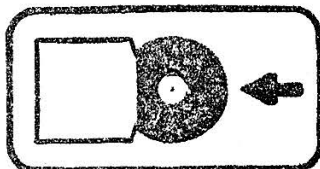

GRAMMOFOONPLATENPROGRAMMA

Dag : zondag
 Datum: 14 augustus 1985
 Tijd : 14.00 - 16.00 uur

Titel: SPLEEN

Nr.	Titel plaat en naam uitvoerende(n)	Komponist	tijd	plaatmerk en nummer of eigen opname
14.02	Cover van de week			
1.	Love will tear us apart/Joy Division		2'00	Factory FAC 23-12
2.	Love will tear us apart/Paul Young		2'25	CBS 25521
14.10	Nieuwlichters			
3.	Things/Actuel	Anderson	3'55	Tiki Rec.
4.	Aplomb Caprice/Penal Colada/Push-button Pleasure	T.Burrows	3'30	HAM.008
5.	Movers and shakers/Bardance	Trad/Bardance	5'00	Touch Rec.T1000A
6.	Something more/Industry and Leisure	Chesworth	3'30	Innocent Rec. NON 012
7.	Call it weird/Xymox	Xymox	4'00	Xymox-label
14.30	Spleenconcert: HENRY FORTNIGHT (TWO)		30'00	
8.	Panta Rhei/Better than to try/Transparent lovesay/Redfridgenerator/Until daylight/Blue Jeans/Women of this world/Life is a standstill.			
15.02	Hier en gonder/special			
9.	Djalenga/Prince Lessa Lassan	Trad.	5'00	Swahili Rec.12SWAH001
10.	Etali Yo moko/Super Lovy	idem	5'00	idem
11.	Nimesha Kwambia, Super Wanyika	idem	5'00	idem
12.	Danube/Brigit Novik + M.	(M)	3'00	Stiff Buy 12151
13.	The arrangement, Robin Scott+R.Sakamoto	Plxtas/Sakamoto	5'00	Alfa Rec.ALR 16001
15.30	parels			
14.	Over and over/Cabaret Voltaire	Kirk/Mallinder	4'25	Virgin 302225-320
15.	Man of straw/Sad lovers and giants	Sad lovers etc.	4'50	Midnight Music Chime 0001
16.	Tribute to Moa Anbessa/Kojak Allstars	Kojak Allstars	5'40	MOA ANBESSA NK 001 B
17.	Chew you to bits/Portion Control	Portion Control	3'50	In Phaze EZ 2
15.55	Parel van de week			
18.	This is not a love song/P.I.L.	Lydon/Levene/Atkins	4'40 98'45	Columbia YW 7406 AX

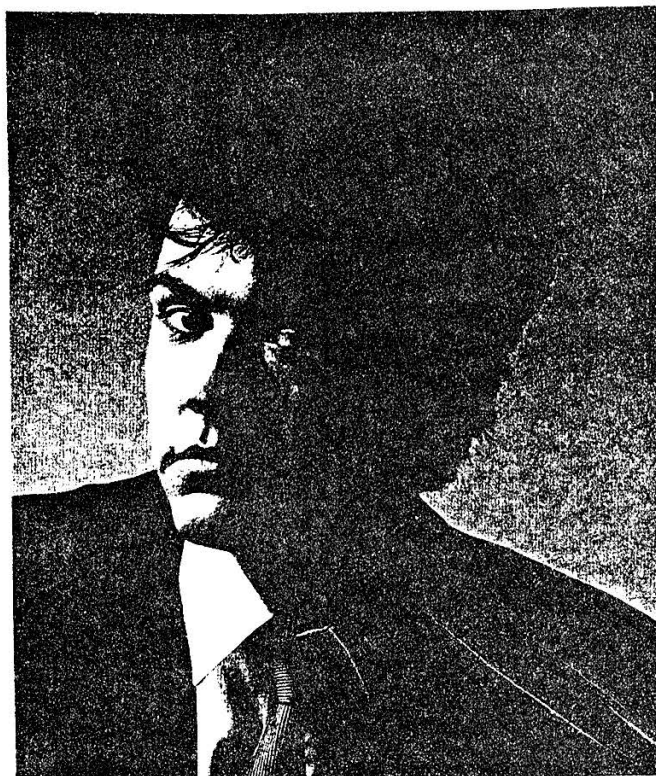

DE COVER VAN DE WEEK

De 12" "Love will tear us apart" van de trendsettende formatie Joy Division is gedateerd 27-6-80, een maand na de zelfdoding van zanger Ian Curtis. De andere drie groepsleden vormden New Order, die dit jaar met "Blue Monday" een hit scoorde en waarvan we vorige week de opvolger "Confusion" lieten horen. "Love will tear us apart" van Joy Division werd gecoverd op de voortreffelijke eerste solo-elpee "No Parlez" van Paul Young, een zanger met een ideale stem die voorheen in de Engelse formatie Q-Tips was te horen. Het nummer "Wherever I lay my hat", dat ook op deze elpee voorkomt, schoot in Engeland naar de eerste plaats en het ziet ernaar uit, dat Paul Young de komende jaren een grote naam zal zijn, want zijn opvallende soulstem valt overal in goede aarde. Paul Young, die voor de Q-Tips ook nog bij The Streetband zong, schrijft ook veel nummers zelf, maar als hij een goed nummer van iemand anders ontdekt covert hij dat graag op zijn eigen manier. Voorbeelden op de elpee "No Parlez" (CBS 25521) daarvan zijn voornoemde hit (Marvin Gaye), "Iron out the Rough Spots" (Booker T.), "No Parlez" (Anthony Moore) en "Love will tear us apart", dat we als cover van de week gebruikten. Bij de eerste persing van deze elpee is ook nog een gratis 12" met 2 extra tracks.

SAD LOVERS & GIANTS

Volgende maand verschijnt er in Engeland een nieuwe single en 12" van Sad Lovers & Giants, die we in Spleen 33 te gast hadden voor het Spleenconcert. Dat wij de nieuwe plaat "Man of Straw" nu al draaien heeft te maken met het feit dat de groep hier de komende week optredens doet. We draaiden de 12" versie (Midnight Music Records DONG 5, import), waarvan de b-kant de nummers "Cowboys" en "Close to the Sea" bevat. "Man of Straw" en "Cowboys" werden al eens live in ons programma gespeeld, "Close to the Sea" is een vervolg op "Far from the Sea" van hun eerste elpee (zie discografie Spleenmagazine 33). De groep werkt ook aan een nieuwe elpee die eind oktober uit moet komen. De titel daarvan wordt waarschijnlijk "Feeding the Flame". Het tourschema:
zondag 14 aug Venlo (Julianapark)
donderdag 18 Venray (De Barak)
vrijdag 19 Enschede (De kokerjuffer)
zaterdag 20 Delden ('t Mopke)
zondag 21 Bergen op Zoom (Raverock)

Paul Young

THE TWO (HENRY FORTNIGHT)

Van de Amsterdamse formatie The Two lieten we al eens iets horen in Spleen 24 en 38. We besloten dan ook de groep te vragen voor een Spleenconcert, hetgeen deze zondag in Almere plaatsvond. Hero Wouters had daartoe een gewijzigde samenstelling voor zijn groep, die dan ook niet The Two maar Henry Fortnight werd gedoopt. De bezetting luidt Wilfred Snellens-drums (voorheen in Sjardins Terrible Surprise), Kees van Voren-basgitaar (voorheen ook STS en Just like Eddie), Willem Hagen-toetsen (voorheen Ratata, Kraayeveldt en nog steeds in De Gigantjes) en Hero Wouters-zang en toetsen. Met The Two (Hero Wouters en Bart Terlaak) zijn live-optredens niet te doen, vandaar Henry Fortnight, waarmee overigens wel een aantal nummers van de elpee "Has it ever started" worden uitgevoerd. Voor Spleen werden de nummers "Panta Rhei"/"Better than to try"/"Transparant Lovesong"/"Refridgerator"/"Until Daylight"/"Blue Jeans"/"Women of this World" en "Life is at a Standstill" gespeeld.

CABARET VOLTAIRE

Nog maar weer eens een nummer van de voortreffelijke elpee "The Crackdown" van Cabaret Voltaire: "Over and Over". En deze keer een uitgebreide biografie en discografie van de groep in het Spleenmagazine (zie elders).

CABARET VOLTAIRE

The first thing Cabaret Voltaire recorded was an accapella version of Bowie's "Five Years". That was in 1974, when the original trio of Chris Watson (who left the band late in 1981 to take up a career in television), Stephen Mallinder and Richard Kirk got together to pursue "a mutual interest in sound".

Since then they have had nine years, pretty good going for a band who started out with little more than a tape recorder and an oscillator.

Forged in the industrial heartland of Sheffield (still the group's base) from the crude ores of glamrock and German experimentalism, they restricted themselves mainly to making tapes until the late-'70s inspirational kick of punk forced them out into the open. Up until that time, the few appearances, they'd made on stage had ended in riots, one such in 1975 resulting in Mallinder being hospitalised with a chipped backbone.

In the latter half of 1978 they released their first record, an EP called, with consummate matter-of-factness, 'Extended Play'. The pun in the title - the idea of creative acts as play - has been central to their work ever since. That first record contains, in primitive, embryonic form, the stylistic constituents they would refine over the next five years on a series of LPs, EPs and singles for Rough Trade and other independent labels: an obsession with repetition (for several years they used drum-machines in preference to fallible human drummers), a liking for sound-collages and an alienating tendency to distort everything, including Mallinder's voice, beyond the point of recognition.

Their second record, the single 'Nag Nag Nag', was the industrial electronic garage band record par excellence, an adrenalin rush of anger and dissatisfaction which was to spawn countless imitators over the ensuing years. Its sales were successful enough to enable them to make an LP, 'Mix-Up', which interspersed songs of similar directness with more open-ended, exploratory pieces like 'Kirlian Photograph'.

Alongside their recording interests, Cabaret Voltaire, have also worked in visual images, using film and video to create sometimes disturbing montages which mirror their music perfectly, providing a unique grassroots-level insight into urban Britain in the late-'70s / early-'80s. Video, for them, is not just a promotional gimmick; the two media go hand in hand: sometimes the videos will seem like visual representations of their music, other times the music will sound like soundtracks for non-existent films. Sometimes, both. This interest resulted in them providing the soundtrack for the film Johnny Yesno by Sheffield film-maker Peter Care.

Throughout their existence, Cabaret Voltaire have remained fiercely independent, working from their own Western Works studios in Sheffield, but have managed to tour as far afield as America, Europe and Japan. As their ideas and projects have expanded, however, they have felt the need to expand their resources accordingly, and so, in 1983, they severed their connection with Rough Trade and signed with Some Bizzare. Future recordings will be on Some Bizzare, distributed through Virgin Records.

CABARET VOLTAIRE - DISCOGRAPHY

Singles

Nag Nag Nag (Rough Trade 1979)
Silent Command (Rough Trade 1979)
Seconds Too Late (Rough Trade 1980)
Just Fascination (Some Bizzare 1983)

EPs

Extended Play (Rough Trade 1978)
Three Mantras (Rough Trade 1980)
Three Crepuscule Tracks (Crepuscule 1981)
Cabaret Voltaire (rough Trade 1981)
Fool's Game (Crepuscule 1983)
Crackdown (Some Bizzare 1983)

LPs

Mix-Up (Rough Trade 1979)
The Voice of America (Rough Trade 1980)
Live at The YMCA (Rough Trade 1980)
1974-1976 (Industrial Cassette 1980)
Red Mecca (Rough Trade 1981)
Live at The Lyceum (Rough Trade Cassette 1981)
2X45 (Rough Trade 1982)
The Pressure Company Live in Sheffield Jan.1982 (Paradox Product 1982)
Hai! (Rough Trade 1982)
The Crackdown (Some Bizzare 1983)

Video

Cabaret Voltaire (Doublevision 1982)

Solo Recordings : Richard Kirk

Disposable Half Truths (Industrial Cassette 1980)

" : Stephen Mallinder

Cool Down /Temperature Drop (Fetish 12", 1981)

Pow Wow (Fetish 12" , 1982)

David Chesworth komt uit Australië en heeft naast verschillende bijdragen aan diversen verzamel elpees, nu ook een single gemaakt met daarop drie nummers die, in tegenstelling tot zijn enige solo-elpee, die meer experimentele muziek bevat, tot de moderne popmuziek gerekend kan worden. Op deze single (of eigenlijk ep) met de titel "Industry & Leisure" staan "The Search", "Schoolbooks Decide" en "Something More" het nummer dat we draaiden. David Chesworth speelt alle instrumenten zelf en wordt alleen bijgestaan door Kay Morton die de vrouwelijke vocalen voor haar rekening neemt. Het plaatje is verschenen op Innocent Records (NON 012.1982) en geproduceerd door David Chesworth zelf.

PUSHBUTTON PLEASURE:

Uit Ipswich, Engeland komt, door de nieuwe formatie Pushbutton Pleasure, een nieuw geluid in de pop-archieven. De formatie debuteerde onlangs met de elpee "The Penal Colada Effect". Van deze, door een zekere Melvyn Z. geproduceerde, elpee, draaiden we "Aplomb Caprice". Alle nummers zijn geschreven door Terry Burrows en het is helaas onduidelijk of Pushbutton Pleasure nog meer leden heeft. De overige titels zijn; kant-A "(Jung Analysts' Branch Of) Pushbutton Pleasure, A Leading Surgeon Speaks" en op de B-kant "Scandaleuse Chronique", "Sadistic Screen Print", "Night Klubbing" en "Whip Hand Down". De plaat is uitgebracht op het nieuwe Hamster Records label (HAM.008). Voor meer informatie; Hamster Records & Tapes, 80 Colchester Road, Ipswich 1P.4-4RZ, Engeland.

ACTUEL:

Uit California komen Steve Anderson, vocals, percussion, guitar, keyboards, Gary Rabasia, bass, percussion. Deze twee heren vormen het duo Actuel waarvan het vorig jaar een twaalf inch verscheen die de nodige de nodige aandacht, die dit product verdiende, niet kreeg. De plaat bevat drie songs nl. "East To West", "No Regrets" en "Things" het nummer dat we draaiden. Met de hulp van o.a. Jim Marshall op drums en marimba en Robb Earls keyboards op "No Regrets" is het een erg goede plaat geworden. Steve Anderson was, mede met Steven Wynmore verantwoordelijk voor het produceren van deze opwindende muziek. De plaat is uitgekomen op Tiki Records (A Lifetime Production).

De, oorspronkelijk uit Nijmegen afkomstige band, Xymox zeteld nu in Amsterdam. Zij hebben kort geleden een twaalf inch gemaakt en is nu met de titel "Subsequent Pleasures" in de winkels te koop. Deze plaat is in eigen beheer opgenomen, geproduceerd en op hun eigen label uitgebracht. Xymox is eigenlijk een duo nl. Ronny, voice, guitar, synthesizer en melodica en Anke, bass, synthesizer en voice. De vijf nummers op de plaat zijn; "Going Round", "Moscovite Mosquito", "Strange 9 To 9", "Abysmal Thoughts" en het nummer dat we draaiden "Call It Weird". Voor meer informatie of boekingen, Xymox, Tel. 020-229551 of 020-239142.

PUBLIC IMAGE LTD:

Na het uiteenvallen van de Sex Pistols werd door Johnny Lydon de groep Public Image Ltd. opgericht. Deze formatie kende verschillende bezettingen en mensen als Jah Wobble en Keith Levene, die vroeger in The Clash speelde. Na een paar elpees en natuurlijk 'The Metal Box' met daarin 'The twelve inches (deze box is later als dubbel elpee uitgebracht met de titel 'Second Edition' Virgin Records 300 884), is er nu na lange tijd in Japan een twaalf inch uitgekomen met vier nummers waarvan we "This Is Not A Love Song (Re-re-mixed version)" draaiden. Het moet gezegd dat Johnny Lydon nog steeds zijn songs op een zeer opmerkelijke wijze weet uit te dragen. De overige nummers zijn; ten eerste de normale versie van "This Is Not A Love Song", een uitvoering van "Public Image" en het prachtige "Blue Water" waarvan we hier onder de tekst plaatsten.

"BLUE WATER"

Oxygen
Aqua
Into water

Splich
Splosh
Bubbles
Swimming

Blue water

I'd give an arm
I give a leg
To be forever
Under water
Blue water

I got my wish
When I went splish
And I went splosh
And I got lost
Under water
Blue water

I gave an arm
I gave a leg
You chewed my guts
But not my head
Blue water, blue water is feeding.

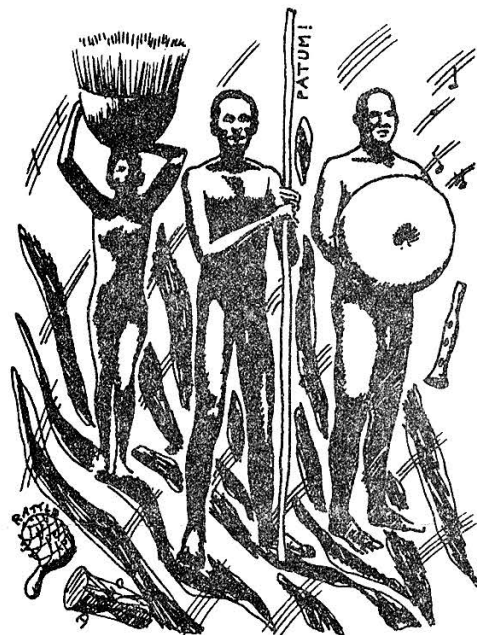
MUZIEK UIT KENIA (Spleenkwartier)

"Djalenga" is de titel van een zojuist in Engeland verschenen 12". Daarvan hoorde je het titelnummer, uitgevoerd door Prince Lessa Lassan. Deze 12" verscheen op het Swahili label, een nieuw label van Robin Scott, de Engelsman die bekend werd met zijn hit "Popmusik" als M met een kringetje erdoor. Enige weken geleden draaiden we nog zijn laatste 12" "Eureka-ka". Robin Scott reisde onlangs naar Kenia om daar een aantal groepen op te nemen. We hadden hem hierover aan de telefoon.....

Volgens Robin Scott is er in Europa weinig of geen popmuziek uit Kenia te krijgen. Daarom ging hij daar naar toe en nam een drietal bands op 16 sporen op, om deze opnamen in Engeland te mixen en uit te brengen op een nieuw label, zijn eigen Swahili Records. Robin vindt dat de muziek uit Kenia heel goed aansluit bij de algemeen geldende smaak in Europa, en hij vindt het een goede zaak Keniaanse muzikanten een kans te geven zich in Europa te laten horen. Als tweede nummer hoorde je een gedeelte van "Etali Yomoko" door de formatie Super Lovy.....

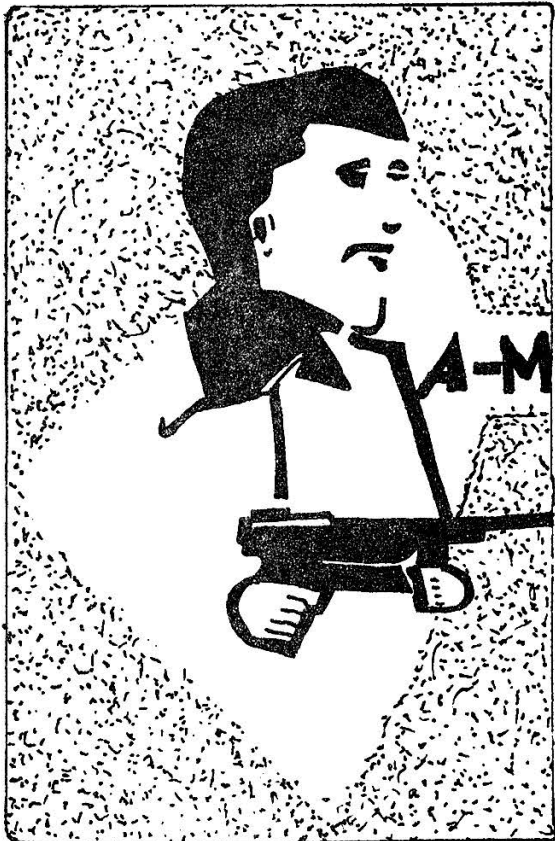
Omdat men in Afrika nog altijd gewend is om muziek in één keer op te nemen, zonder overdubs durft Robin zich moeilijk producer te noemen, dus plaatste hij maar de term introductor bij zijn naam op de hoes. Zijn label zal alleen voor Afrikanen gebruikt worden, en hij is inmiddels al voor een 2e keer naar Afrika geweest om opnamen te maken. Robin was ook al eens in Japan vanwege zijn interesse in etnische muziek en nam daar een 12" op met Riuichi Sakamoto, waar we in Spleen (7) al eens wat van draaiden. Omdat de ontwikkeling in de popmuziek rond 1980 wat leek te stagneren, beïnvloedt Robin Scott via etnische muziek nieuwe inspiraties op te doen. Hij onderzocht ook de muziek in Oost-Europa, op de grens van Oost en West. Afrika was zijn derde stap en hij is verrukt over de muziek die hij daar vond. In Afrika liggen immers de wortels van de populaire muziek, en het is heel interessant om na te gaan hoe die muziek zich inmiddels in Afrika heeft ontwikkeld. Als derde voorbeeld hoorde je de groep Super Wanyika met "Nimesha-Kwambia". Robin vond ook zijn vrouw in Oost Europa, waarmee hij in 1982 voor Stiff de single "Danube" maakte, die je straks hoort.....

Tot slot vertelt Robin Scott nog over zijn eigen muzikale besognes. Hij werkt aan een nieuwe elpee, die "The Black Connection" als veelverklarende titel zal krijgen. Er werken drie Zulu-meisjes aan mee, en er worden overdubs in Nairobi te Kenia met Afrikaanse muzikanten opgenomen. Zodra er iets afgemixed is, ontvangen we een bandje, zo belooft Robin ons. Daarna hoor je als eerste parallel een track van voornoemde 12" met Sakamoto; het titelnummer "The Arrangement"

EARDANCE:

De in een woord schitterende elpee "Seek Opposites", van de nog jonge Amerikaanse formatie Eardance, is een van de meest opvallende debuut elpees van de laatste tijd. De muziek van Eardance laat zich moeilijk omschrijven omdat je er allerlei muziek soorten in tegen komt. Zoals bv, pure pop, jazz, klassiek en avant-garde of experimentele elementen. Jim Jacobsen, Russ Berger, Dixie Treichel, Homero Cerón en David Cornel zijn de groepsleden en de meeste van hun zijn multi-instrumentalisten. Het is dan ook niet te doen om de enorme sortering instrumenten op te noemen die er op deze plaat gebruikt zijn. Jim Jacobsen is waarschijnlijk de meest belangrijke persoon in Eardance want hij tekende namelijk voor de composities, teksten, arrangementen en tevens produceerde hij deze elpee. Van deze elpee draaiden we "Movers And Shakers" en de andere nummers zijn; "Jaded", "Words Go By", "Seek Opposites", "Pawn Shop", "Steel Eyes", "Nada Fuera", "Russian Dragon" en als laatste "Least Resistance". De band komt uit Chicago en de plaat is uitgebracht op Touch Records (T.1000).

A MAG-PULSE BEAT PROJECT...

JAH THOMAS?BARRINGTON LEVEY AND THE KOJAK ALL STARS:

De vorige week kwam er in Almere-haven een jonge dame naar ons toe met de mededeling dat ze een aantal aardige reggae twelvé inches uit Engeland toegestuurd had gekregen. Een van die twelvé inches hebben we gedraaid namelijk, "Tribute To Moa Anbessa" van het gezelschap Jah Thomas, Barrington Levey And The Kojak All Stars. De andere kant van de twelvé inch is gevuld door het nummer "Penitentiary/Bunny Rygin" (Nigger Kojak Records NK.001-1980). Zowel Jah Thomas, Barrington Levey als Nigger Kojak hebben ook een groot aantal solo platen gemaakt en die ook zeer de moeite waard zijn. Deze platen kun je in de meeste zaken die een grote reggae sortering hebben wel vinden en ga ze eens beluisteren. Verder is vermeldingswaard dat deze twelvé inch geproduceerd is door F. Perch.

PORTION CONTROL:

Portion Control is een band die nu alweer enige jaren en met grote regelmaat hun muzikale kwaliteiten op de markt brengen. Dit gebeurde eerst op cassette en op een flexie-disc maar later ook op de plaat zoals hun vijf songs tellende twelvé inch "Surface And Be Seen" op het Engelse In/Phaze label (PORCON 006). De band bestond toen uit Ian Sharp, electronics, John Whybrew, electronics en Dean Piavani, vocals. Daarna verscheen de elpee "I Staggered Mentally" met wat zij zelf noemde 'hard, rhythmic electronics'. De vorige week verscheen er weer een nieuwe plaat van ze. Dit keer met een 33 toeren en een 45 toeren kant en met de titel "Hit The Pulse" (Special Maximum Discordant Mixes). Van deze elpee draaden we het bijtende "Chew You To Bits (version)", een heel elektronische en als metaal klinkende compositie die je eigenlijk keihard moet afspelen zoals de hoes ook voorschrijft. De overige nummers zijn; "Discord", "Crash Weight Gain", "Eat Your Heart", "Thrust Angle", "Death By Venom (Ricochet mix)" en "Abbo Dabbo". Deze plaat is wederom als een 'A Mag. Pulse-Beat Project' op het Engelse In/Phaze label uitgebracht (EZ.2). De andere elpee die we al noemden 'I Staggered Mentally' is nog steeds het aanschaffen waard en bevat de volgende nummers; "He Is Patriotic", "Out Of Order", "Plateau Stage", "All Present And Correct", "Karsic", "Sex Crimes", "Sure Is Kinda Spooky", "Mass Disorder", "Fiends" en "Sort Out" (In/Phaze Records CP.007). Voor meer informatie wendt je je tot In/Phaze Records, Top Floor, 737 Eastern Avenue, Newbury Park, Ilford, Essex, Engeland. Tel: 01-597 2776